

de Jacht pzichter

Vakblad voor natuurtoezicht in Nederland

Lid van de Koninklijke Nederlandse Vereniging voor Natuurtoezicht - Winter 2016

Bestuur

Voorzitter: Ronald Vorenhout
Penningmeester a.i.: Jaap van der Hiele
Secretaris: Peter van Tulden
Algemeen bestuurslid: Günther Sparenberg
Algemeen bestuurslid: Reinout Scheffers

Secretariaat/ledenadministratie

Beulakerweg 65, 8355 AC Giethoorn
Het nieuwe telefoonnummer is: 06-57444047.
secretariaat@natuurtoezicht.nl

Bankrekeningen

NL40 RABO 0115 7234 39 t.n.v. algemene betalingen KNVvN
NL22 RABO 0115 7225 99 t.n.v. contributies/donaties KNVvN

www.knvvn.nl
info@natuurtoezicht.nl
K.v.K. 40477951

Jaargang 27 - Winter 2016

In dit nummer:

2	Blik op 2017
3	Voorzitter wordt Regiocommissaris
4	Van stroper tot jachtopziener
8	Een griepje met grote gevolgen
10	Schietsimulator
14	Zin en noodzaak van stelselherziening
17	Een nieuw woord ...
18	Op pad met Gerard Bosman
20	Vrij spel
22	De tactische pen
25	Verboden middelen

Lidmaatschap en donaties

Het lidmaatschap van de KNVvN staat open voor beëdigde Buitengewone Opsporingsambtenaren (boa's) die belast zijn met het toezicht in bos en veld. De contributie bedraagt € 65,- per jaar voor gewone leden. Niet-beëdigde toezichthouders kunnen de status van buitengewoon lid aanvragen. Na acceptatie bedraagt hun contributie € 45,- per jaar; inclusief een abonnement op 'de Jachtopzichter'.

Opzegging van het lidmaatschap kan slechts tegen het einde van het verenigingsjaar (=kalenderjaar), mits schriftelijk en met in achtneming van een opzegtermijn van 4 weken. Ieder die niet in aanmerking komt voor het lidmaatschap maar die toch de belangen van het natuurtoezicht in Nederland wil ondersteunen, kan zich opgeven als donateur. De minimum donatie bedraagt € 25,- per jaar.

Advertenties

Bedrijven of instellingen die willen adverteren in ons magazine, kunnen hierover inlichtingen krijgen bij het secretariaat.

Disclaimer:

De inhoud van de Jachtopzichter is met grote zorg en zorgvuldigheid samengesteld. Artikelen worden vrijwel allemaal door deskundige derden, zoals juristen en medewerkers van Justitie, gecontroleerd. Aan de inhoud van dit vakblad zijn geen rechten te ontleen. Uitgever, redactie en auteurs vrijwaren zich van elke aansprakelijkheid op claims naar aanleiding van schade en/of letsel, ontstaan door handelingen door derden gebaseerd op de inhoud van de Jachtopzichter.

Coverfoto: Bertus Kelderman

Redactiecommissie:
Reinier Broeks, eindredacteur

Veldwaarnemingen
W. Jansen 06 - 53 72 52 09
w.jansen672@live.nl

Praktijkvragen
C.J. van Geel 06 - 53 67 72 05
c.j.wildschut@hetnet.nl

Regiobestuurders en leden
J. Wansinck 0172 - 408 620
wansinck48@live.nl

Regiopolitie en Boa's/ Actualiteit Groene wetgeving
J. Assink 06 - 10 04 17 64
joop.assink@politie.nl
H. Hoekerswever 06 - 52 30 36 28
herbert.hoekerswever@politie.nl

Redactie-adres
Postbus 693, 4200 AR Gorinchem
redactie@natuurtoezicht.nl

Vormgeving en Druk:
digidruk VANDENHUL 06 - 54 72 31 82
info@digidruk.com - www.digidruk.com

Kopij inzenden voor **8 februari 2017**

Einde van het jaar met grote veranderingen

Inderdaad grote veranderingen voor de Vereniging, allereerst zijn wij gestart vanuit de Vereniging met de permanente her- en bijscholing. De afgelopen jaren was dit vanuit een groot deel van de leden een grote wens om dat in eigen beheer te gaan doen. De aanleiding was de gedwongen winkelnering via de door de overheid aangewezen instituten. Inmiddels zijn er meerdere opleidingsinstituten actief op de markt van de PHB module 1 groen. Ik ben blij met deze marktwerking, er is voor iedere boa nu wel een opleider waar deze een goed gevoel bij heeft.

De eerste examens zijn afgenomen en ik moet zeggen dat het pittig is. De stof is breder dan onze bevoegdheden, zo komen er vragen in voor die gaan over drugs en alcohol. Maar ook over sfeerovergangen in de bevoegdheid tussen toezicht en opsporing. Niet iets om lichtvoetig mee om te gaan, en het examen is echt een serieuze zaak. De resultaten van de cursisten die tot nu toe examen hebben gedaan stemmen ons tevreden. In de volgende Jachtopzichter zullen wij laten weten wat het slagingspercentage is van de cursisten omdat dit op dit moment een vertekend beeld kan geven. De opmerkingen die de cursisten na afloop van de cursus achterlaten is dat men het een goede cursus vindt. De stof is duidelijk en de verzorging goed. Zaken waar wij als Vereniging toch voor gaan. Dit wordt zeker vervolgd.

De volgende grote verandering die de leden goed zal doen is dat wij per 31 december afscheid nemen van de Atriumgroep. Het bestuur heeft gemeend te kijken of we de taken weer binnen het bestuur kunnen onderbrengen. Zoals wij er op dit moment naar kijken gaat dat voor een groot deel lukken. Inmiddels is er achter de schermen door sommige bestuursleden hulp aangeboden en wij gaan in januari verder praten over wat de verdeling van de overgedragen taken worden. Er is waarschijnlijk ook een penningmeester bereid om onze Vereniging te komen ondersteunen. In deze Jachtopzichter vindt u al een kleine opsomming van de verdeling van de taken binnen het bestuur.

Een veel gehoorde opmerking binnen onze Vereniging is dat de Atriumgroep veel geld heeft gekost, ik zal dat zeker niet ontkennen. Maar ik wil wel opkomen voor wat de Atriumgroep voor de Vereniging heeft betekend, de rol van Hennie van Trigt en het secretariaat wil ik hierbij benoemen. Het is natuurlijk makkelijk om te zeggen dat er veel geld is verdwenen richting Gorinchem maar vergeet hierbij niet dat de vragen vanuit het bestuur om ondersteuning al die jaren echt niets hebben opgeleverd. En als wij destijds de stap niet hadden gemaakt er nu geen KNVvN meer was geweest. Dus veel geld uitgegeven, ja, echter deze uitgaven vallen te verdedigen. En nu, aan het eind van het jaar 2016, wil ik graag met u delen dat er een ommekeer komt in deze uitgaven en dat met het geven van de PHB cursus er ook weer inkomsten worden gegenereerd voor de Vereniging. Er wordt hard gewerkt om er weer een bloeiende Vereniging van te maken.

Ik hoop dat u daar onderdeel vanuit blijft maken en dat met de instroom van nieuwe boa's ook nieuwe leden mogen worden verwelkomd.

We hebben onze leden weer iets te bieden, een mooie opleiding met korting.

Vanuit een mooi Drents landschap wat geheel wit is van de rijp op de bomen en de vegetatie wil ik u bedanken voor het vertrouwen in de Vereniging en het bestuur. Laten we trots zijn op ons verleden, het moment en de toekomst van onze vereniging. Vanaf deze plaats wil ik u hele mooie feestdagen toewensen, een goed uiteinde met jullie dierbaren en voor het nieuwe jaar alle goeds met degene die ons ontvallen zijn in goede herinnering.

Ik hoop u op meerdere plaatsen in het land tegen te komen in 2017.

■ Ronald Vorenhout
Voorzitter

Namens het bestuur

wens ik u en de uwen

Fijne Feestdagen

en een

Voorspoedig Nieuwjaar

Van het bestuur

BLIK OP 2017

Afgelopen jaar was voor het vrijwel nieuwe bestuur een jaar van veranderingen. Veel lopende zaken zijn opgepakt en nieuwe opgestart. Van een aantal belangrijke zaken melden we de status. Wat zijn de plannen en wie zijn de aanspreekpunten zijn binnen het bestuur.

Ondersteunende taken vereniging

De afgelopen jaren zijn de ondersteunende taken voor de vereniging uitgevoerd door Atrium Groep BV. Voor onze leden was de secretariaatsfunctie het meest zichtbaar. Het toenmalige bestuur voelde zich genoodzaakt tot het zetten van deze stap vanwege de veelheid aan taken en de beperkte inzet vanuit de vereniging. In het afgelopen jaar is gebleken dat de kosten die deze taken met zich mee namen behoorlijk hoog waren. Daarom heeft het huidige bestuur besloten om per 1 januari 2017 afscheid te nemen van de Atrium Groep. We nemen de zaken weer volledig in eigen beheer zoals we dat in het verleden ook deden. Dit houdt wel in dat er een aantal dingen geregeld moeten worden: het postadres, de bereikbaarheid, de ledenadministratie en het verplaatsen van het archief. Tevens wordt er gewerkt aan een digitaal archief voor de vereniging met back-up systeem.

Aanspreekpunten bestuur: Ronald Vorenhout, Jaap van der Hiele en Peter van Tulden

Opleidingen

Op 25 oktober 2016 was het dan eindelijk zover, de nieuwe PHB-cursus module 1. Na een zeer korte opstartfase, waarin Aart van der Sluis een enorme input heeft geleverd, is de cursus van start gegaan. Het bestuur heeft zijn nek uitgestoken om deze cursus voor de vereniging op te zetten en niet geheel zonder succes. Meer dan 150 mensen hebben zich tot nu toe

aangemeld. Als gevolg daarvan zijn meerdere docenten nodig. Het is gelukt die te vinden. Inmiddels zijn er vier geschikte docenten - met de nodige kennis en kunde - beschikbaar die vanaf 1 januari de PHB-cursus gaan geven. We sluiten niet uit dat in een later stadium meerdere docenten noodzakelijk zijn.

Naast deze opleiding wordt er gewerkt aan PHB module 2 (en later 3 en 4) en andere groene cursussen, naast de al lopende boa-cursus voor werkgevers.

Aanspreekpunten bestuur: Ronald Vorenhout en Peter van Tulden

Public Relations en communicatie

De afgelopen jaren zijn er vanuit het bestuur weinig activiteiten geweest op het gebied van promotie en publiciteit van de vereniging. Dit is een van de speerpunten voor 2017. De aanhanger voor promotionele doeleinden wordt opgeknapt en aangekleed met nieuw promotiemateriaal. Het doel voor 2017 is om op tenminste één grotere beurs duidelijk aanwezig te zijn.

Daarnaast is het bestuur meer aanwezig bij regionale bijeenkomsten en op schietdagen. We willen namelijk meer zichtbaar zijn en toegankelijk worden voor de leden. Wanneer u het wenselijk vindt dat een bestuursafvaardiging aanwezig is bij een vergadering of evenement, laat ons dat s.v.p. tijdig weten. We komen eraan!

Aanspreekpunten bestuur: Reinout Scheffers en Günther Sparenberg

Voorzitter wordt Regiocommissaris

Zoals u weet is de KNVvN in 2016 druk bezig geweest met het vinden van regiocommissarissen. De regiocommissaris vervangt de functie van voorzitter en secretaris van een bepaalde regio om zo tot meer effectiviteit en activiteit binnen de regio's te komen.

In onderstaand overzicht kunt u zien wie de regiocommissarissen op dit moment zijn. Bij regio Noord en Overijssel is de functie van regiocommissaris nog vacant. Per 1 januari 2017 heeft het secretariaat van de KNVvN een gewijzigd adres en telefoonnummer. U kunt uw post voor het secretariaat vanaf 1 januari sturen naar:
Beulakerweg 65, 8355 AC Giethoorn
Het nieuwe telefoonnummer is: 06-57444047.
Het e-mail adres wijzigt niet en blijft dus: secretariaat@natuurtoezicht.nl

Regio	Naam regiocoördinator	E-mail adres	Telefoonnummer
NB - LB	A.J. Schakel en Ton Cuppens	arieschakel@gmail.com	06-24153301
GR - DR - FR	B. Spoelman	info@heidehof.org	0592-260665
GD - FL	C.P.G. de Meijer	coen28@gmail.com	06-10503088
NH	J. Engelhart	j.engelhart@live.com	06-53496023
OV	--	--	--
UT	E. van Keulen	ed@deboswachter.nl	06-53408104
ZH	J. Wansinck en C. van de Berg	wansinck48@live.nl	06-20571805
ZL	J. v/d Hiele	vdhiele@zeelandnet.nl	06-53763628

Activiteitenagenda

■ 10, 11 en 12 januari De Groene Sector Vakbeurs

In de Evenementenhal Hardenberg beleef op in januari de achtthiende editie. Jaarlijks komen professionals uit de gehele groene sector op het driedaagse evenement af: van hoveniers, boomkwekers en tuin- en landschapsarchitecten tot beslissers binnen de gemeentelijke groenvoorziening. Info: evenementenhal.nl

■ 31 januari t/m 5 februari – Jagd und Hund

In Dortmund presenteren meer dan 800 standhouders hun producten en diensten aan meer dan 80.000 bezoekers. Info: jagd-und-hund.de

■ 12 maart – Einde Jacht

Een gratis evenement voor jagers door jagers. Diverse experts delen hun kennis met de bezoekers over de natuur en het buitenleven. Info: broeks.org/programma-2017

■ 18 maart - Natuurschoonmaakdag

De derde zaterdag van maart, de dag waarop WBE's traditiegetrouw de schouders onder het opruimen van het zwerfvuil in hun werkgebied zetten.

■ 15 mei – Dag van de Boa

Speciaal voor de boa en/of teamleider vindt op de 11e Dag van de BOA plaats. Het event waar u inspiratie op doet en vele netwerk mogelijkheden heeft met vakgenoten vanuit het hele land. Verkiezing 'Boa van het jaar 2017'. Info: gemeentenucongressen.nl/dagvandeboa

3de Gelderse Jachtopzichtersavond

Vrijdagavond 18 november was ik als gast aanwezig op de jaarlijkse Gezellige Avond – de Jachtopzichtersavond - van de regio Gelderland /Flevoland. Hoe kom je als Zeeuw nu terecht bij deze regio en nog wel op een feestavond? Wel dit is snel uitgelegd, mijn schoonzoon, Coen is regiocommissaris van vernoemde regio en voor de tweede keer was ik door hem uitgenodigd als introduce. Hoewel het een aardig stukje rijden is van Terneuzen naar Lochem, met een tussenstop in Arnhem, heb ik dit er graag voor over. Je ontmoet weer eens andere mensen en wisselt een hoop kennis uit.

We werden hartelijk ontvangen door de gastvrouw van De Waltakke en voorzien van koffie en diverse gebakken heerlijkheden. Al spoedig ontstond er een gezellige sfeer en werden over en weer belevenissen en nuttige informatie uitgewisseld. Je komt dan tot de ontdekking dat frustratie over diverse zaken landelijk hetzelfde zijn.

In een apart gedeelte was een schietsimulator aanwezig, waar de aanwezigen hun schietvaardigheid konden demonstreren. Dat het raakschieten van zwijnen nog niet meeviel bleek uit de reacties van de in mijn beleving toch ervaren grofwildjagers. Allerlei argumenten werden aangevoerd om de missers te verantwoorden, te ver, te snel, enz. Dat het ontbreken van grofwild in Zeeland geen excuus is om ernaast te schieten bewees de einduitslag. 1ste Coen de Meijer, 2de Lou van Fraaijenhove en 3de John te Hennepe (waarschijnlijk Zeeuwse voorouders). Hopelijk doen we het als Zeeuwen net goed op de eerst volgende Landelijke Schietdag.

Tussen de bedrijven door werden we rijkelijk voorzien van allerlei hapjes en drankjes zodat we niet van honger en dorst omkwamen. Tijdens deze avond werden ook enkele jubilarissen in het zonnetje gezet en door Coen bedankt voor hun jarenlange inzet en trouw aan de vereniging. Als eerste mocht Gert Jan de Jong, de felicitaties met de bijbehorende bescheiden in ontvangst nemen voor zijn 12½-jarig lidmaatschap. Jan Otter werd gefeliciteerd met zijn 25-jarig lidmaatschap en als laatste werd Harry Oosting gefeliciteerd met zijn 40-jarig lidmaatschap. Zulke trouwe leden zijn een hoeksteen voor de vereniging. Na deze huldigingen ging iedereen met een tevreden gevoel naar huis. Ik heb ontzettend genoten en hoop dat ik nog eens terug mag komen.

■ Lou van Fraaijenhove, PR-lid regio Zeeland

Bertus Kelderman (1954) is donateur van de KNVvN en gepassioneerd wildfotograaf; hij jaagt niet. Zijn vrouw wel. Samen genieten ze van de natuur en willen anderen daarin meenemen in woord en beeld.

Van stroper tot jachtopziener: Cor Koppies

Een markante figuur, dat was hij, de gewezen stroper Cor Koppies (1913 - 1993). Hij stroopte om van te leven; met grote liefde en respect voor de natuur. Omdat hij verrekke goed wist wat hij deed werd hij nooit gepakt. Uiteindelijk kwam Koppies in dienst bij Ir. P.A. van Schermbeek (†) op landgoed Oud Groevenbeek, op de grens van Ermelo en Putten. Van Schermbeek destijds over Koppies: 'Toen hij eens bij mij aanbelde of hij bosproducten uit mijn bossen mocht halen, zei ik 'Man, je hebt me mijn hele leven dwarsgezeten; ik denk er niet over! Daar is het gat van het hek'. Na een week of drie kreeg ik een brief van hem, waarin hij schreef dat hij mijn standpunt goed kon begrijpen, maar dat hij me, als ik toestemde, op erewoord beloofde dat hij in mijn velden niet meer zou stropen. Of hij me nog eens mocht bezoeken? Nu, dat gebeurde, wéér buiten aan de deur. Ik keek hem strak aan en zei: 'Maar kan ik op je woord aan?' 'Ja, dat kunt u, 'antwoordde hij. Toen heb ik hem de hand geschud en was de vrede gesloten. Nu heb ik een uitstekende jachtopziener aan Cor Koppies.'

Als ik nu onze twee trouwe teckels uitlaat op de Groevenbeekse hei, dan denk ik soms dat hij er weer zit. Cor, die zich dan even terugtrok, buks in de hand met zijn rug tegen een oude eik.

Oude glorie, nostalgie, noem het zoals je wilt. Voor mij is het een bijzondere periode in mijn leven. Onze eerste ontmoeting was begin jaren '70, bij wapenhandelaar Jaap Tempel aan de Stationsstraat in Ermelo. Ik kwam daar wel vaker omdat ik een bovengemiddelde interesse had in alles wat met jacht en natuur te maken had. Dat komt omdat ik geboren ben in Canada en mijn vader me al jong met de natuur in contact bracht. Voor mijn twaalfde verjaardag kreeg ik mijn allereerste buks, een .22 met telescoopvizier. Mijn vader leerde me schieten. Hij was scherpschutter en diende in Nederlands-Indië (1949-1951). Ooit zag ik mijn vader een groundhog (bosmarmot) schieten op 150 meter met keep-korrel!

Bij Tempel raakten Cor en ik aan de praat. Door mijn enthousiasme voor de natuur en wild kreeg ik van Cor de tip om bij de wildkijkschermen te gaan kijken, achter restaurant Boshuis Drie in het Speulderbos. Sindsdien heb ik de meeste paden wel belopen in dit immense en prachtige gebied. Het lijkt soms net een echt oerwoud. Collosale beuken, manshoge varens, bemoste stammen, kromme en scheve bomen die in wonderlijke bochten gegroeid zijn geven het Speulderbos een bijzondere sfeer. 'Bos van de dansende bomen' heet het in de volksmond.

In de tijd dat ik Cor Koppies leerde kennen was ik beroepsmilitair en gelegerd op de Jan van Schaffelaarkazerne in Ermelo. Voor mijn woon-werkverkeer nam ik meestal de route door het Putterbos en de bossen van Oud en Nieuw Groevenbeek. Wat een voorrecht om door de natuur naar je werk te fietsen. Herten, wilde zwijnen, reeën, vossen, dassen, ik kwam ze 's morgens en 's avonds allemaal tegen. Ik hoorde bijna iedere dag het welbekende alarmgeluid van de fazant; inmiddels een zeldzaamheid.

Geregeld kwam ik Cor tegen; hij was ook op de fiets. Met zijn dubbelloops hagelgeweer op de rug. We maakten dan een praatje waarna we ieder naar ons werk gingen. Op enig moment verruilde Cor zijn fiets voor een brommer maar we bleven elkaar tegenkomen en groeten. Op een gegeven moment spraken we af bij het wildscherm achter Boshuis Drie.

De bewuste avond liep ik zo stil mogelijk richting het wildscherm. Cor was er al. Hij stond met zijn rug naar me toe te loeren door zijn verrekijker. Hij draaide zich heel voorzichtig om, met zijn wijsvinger stevig tegen zijn lippen gedrukt en zei: 'Sshhhhhh, stil ... er staat een flink rotte zwartkielen!' Heel voorzichtig, met bonzend hart, liep ik met gekromde rug naar hem toe. En ja hoor, een grote familie biggen en zeugen, bezig voedsel te vergaren. Wat een prachtig schouwspel. Dat de zwijnen hier waren, was natuurlijk geen toeval. In die dagen werd op die plek dagelijks met mais gevoerd om toeristen en recreanten te vermaken. De voerplek grensde aan een groot stiltegebied voor het wild zodat de bezoekers dat met rust lieten. Er werd gevoerd met eendagskuikens, eieren en eierschalen; wat wil een zwijn nog meer? Er kwamen er dan ook genoeg op af. Perfect voor tellingen en om de populatieopbouw te bestuderen. Maar ook gewoon omdat het leuk is ze te observeren.

Ik ben Cor Koppies nog vaak tegengekomen. Een vriendelijke man die graag zijn kennis wilde delen. Hij was altijd belangstellend en nieuwsgierig en vroeg iedere keer of ik wild gezien had. Volgens mij was Cor stapeldol op de natuur en dat hij op Oud Groevenbeek jachtopzichter is geworden, is geen toeval. Puur een kwestie van de juiste man op het juiste moment op de juiste plek.

Mijn ontmoetingen met Cor Koppies zijn een voor mij een grote stimulans voor mijn interesse en liefde voor de natuur. Mijn passie werd alleen maar groter. Een markante man met een ingewikkeld verleden. Zijn boek 'Brood uit de Nacht' staat in mijn boekenverzameling al sinds 1978 en ik heb deze voor de zoveelste maal, na het stof eraf geblazen te hebben, weer tevoorschijn gehaald en met plezier gelezen. Ik bezoek nog steeds deze bossen in Speuld bij Boshuis Drie. Steevast komen dan de herinneringen voorbij aan mooie tijden. Zoals bijvoorbeeld aan de zwartwildjachten in Drie waar Arnold van der Wal (voor velen Oom Nol) de scepter zwaaide ... maar dat is een heel ander verhaal, voor de volgende keer.

■ Bertus Kelderman [Foto's ter beschikking gesteld door Bertus Kelderman]

Permanente Her- en Bijscholing

In de vorige Jachtopzichter kondigde ons bestuur aan dat de KNVvN zelf de Permanente Her- en Bijscholingsopleiding zou gaan verzorgen. Dat was naar aanleiding van het vrijgeven (of wegvallen) van de opleiding door de NVWA. Aart van der Sluijs heeft de opleiding ontwikkeld en geeft de lessen. Inmiddels is de eerste serie afgerond. Drie dagen in Ruinen, Loenen en Oisterwijk. De Jachtopzichter was aanwezig bij de eerste cursusdag, op woensdag 9 november, in Loenen.

Even na negenen gaf Ronald Vorenhout de aftrap. Hij informeerde de groep van twaalf boa's over het hoe en waarom van de opleiding. Over wat de status is van de modules 2, 3 en 4. Dat begin 2017 wordt gestart met de ontwikkeling van module 2. Verder vertelde Vorenhout over het belang van de opleiding voor de boa én voor de vereniging. Over hoe de opleiding naadloos aansluit op de zogenaamde eindtermen, de examens. Dat Van der Sluijs de opleiding geeft vanuit de boa-praktijk. De introductie werd gevolgd door een voorstelronde waarna Aart van der Sluijs het overnam. Hij gooide de groep meteen in het diepe: Wat is formeel recht en wat is materieel recht? En wat is een wet in formele zin en wat is een wet in informele zin? Van der Sluijs laat de groep de antwoorden zoeken.

Met korte sturende opmerkingen begeleidt hij hen in hun zoekproces en corrigeert de cursisten met behulp van herkenbare situaties en logische begrijpelijke uitleg. Ook de actualiteit van de onderwerpen is hoog. Zo neemt Van der Sluijs het vliegen met een drone als voorbeeld voor 'strafbaarstelling'.

Wat ook goed werkt is dat Van der Sluijs de verantwoordelijkheid voor de indeling van de dag bij de cursisten neerlegt. Zij bepalen wanneer de pauzes zijn en wanneer de dag eindigt. De cursisten weten namelijk zelf het beste wanneer ze de informatie niet meer zo goed tot zich kunnen nemen en wanneer nog wel.

De lesstof is ontwikkeld op basis van het examen. Dat is het uitgangspunt. Zo is het vuistdikke cursusboek ook opgebouwd. De lesstof wordt de cursist op drie manieren aangeboden: door de docent, door het cursusboek en door allerlei informatie per e-mail. In de weken na de opleiding stuurt Van der Sluijs de presentaties van de lessen en voorbeelden van examenvragen op; met daarbij uiteraard het antwoord en de uitwerking.

Conclusie: de PHB-opleiding sluit perfect aan op de eindtermen (exameneisen) en op de dagelijkse boa-praktijk. De opgedane kennis stelt de cursist in staat om het examen succesvol af te sluiten.

De geplande cursusdata voor 2017 zijn:

Bergen op Zoom (NB): woensdag 1, 8 en 15 februari

Ruinen (DR): woensdag 1, 8 en 15 maart

Loenen (GD): woensdag 29 maart, 5 en 12 april

Oisterwijk (NB): woensdag 3, 10 en 17 mei

Inschrijven via de website: natuurtoezicht.nl/wp/academie-voor-natuurtoezicht/permanente-her-en-bijscholing-groen/

- Gezocht - Gevraagd -

Penningmeester gezocht

Het is nog niet gelukt om de functie van penningmeester in te vullen. We doen een beroep op iedereen die een leuke uitdaging zoekt. Werk je graag met cijfers en wil je meewerken en meedenken om de vereniging vooruit te helpen? Meld je dan aan bij een van de bestuursleden of het secretariaat.

E-mailadressen gevraagd

Om u nu en in de toekomst nog beter van dienst te kunnen zijn, willen graag uw e-mailadres hebben. Zo kunnen we bijvoorbeeld op termijn De Jachtopzichter naast de gedrukte versie ook digitaal beschikbaar stellen. Via e-mail kunt u ook uitgenodigd worden voor vergaderingen en dergelijke. Dat scheelt de vereniging een hoop kosten. Maar wees gerust, over echte veranderingen moet eerst het bestuur een besluit nemen. Vooralsnog willen we wel graag uw e-mailadres. U kunt dat sturen naar secretariaat@natuurtoezicht.nl met vermelding van uw naam en woonplaats.

Acteurs en fotografen gevraagd

Om artikelen in De Jachtopzichter meer kracht te geven zoeken we nog acteurs! Uiteraard worden de foto's zo gemaakt dat personages niet herkenbaar zijn. Mocht het echter wel een doel dienen om iemand herkenbaar in beeld te brengen, dan alleen met uitdrukkelijke toestemming. Om een idee te geven waar we aan denken: aanhouding, fouilleren, getrokken vuurwapen, actie met de wapenstok, handboeien, pepperspray, observaties, voertuig klemrijden, gesprek met mountainbikers, noem maar op. Dus nogmaals: diverse acteurs en ideeën over scenario's. Onze tegenprestatie: gegarandeerd veel plezier tijdens de opnames en een nog veel leuker verenigingsmagazine, tevens vakblad. Aanmelden bij readactie@natuurtoezicht.nl.

NIVOO Handhaving

Dé praktijkopleider voor
Milieuhandhaving.

Bezoek onze website voor
opleidingen op het gebied
van:

- PHB Milieu
- RTGB
- Communicatie
- BOA

www.nivoo.nl/milieu

Wilt u bij nieuwe wijzigingen telkens als eerste op de hoogte
zijn? Schrijf u dan in op onze nieuwsbrief

www.nivoo.nl/milieubrief

Een griepje met grote gevolgen

Je kunt er vergif op innemen: vroeg of laat staan de kranten weer bol van alarmerende berichten over de vogelgriep. Met als ondertoon: dat kan maar zo overslaan op mensen, en berg je dan maar, het einde der tijden is nabij. Een tweede constante in die berichten: die verdomde trekvogels zijn de schuldigen, want die besmetten 'onze' kippen en kalkoenen en ganzen en eenden. Gevolgd door iemand die pleit voor het uitroeien van trekvogels. Probleem opgelost!

Onderzoek

Die 'iemand' heeft geheid commerciële belangen en wordt niet gehinderd door kennis. Terwijl er toch vele honderden onderzoeken per jaar worden gepubliceerd, alleen al over vogelgriep, gebaseerd op onderzoek in uiteenlopende regio's als Vietnam en China tot Californië, Egypte en Antarctica aan toe. Ook Nederland draagt zijn steentje bij. De resultaten uit die onderzoeken zijn niet eensluidend en vaak gecompliceerd. Ze worden echter zelden in een breder perspectief geplaatst (buiten het gevaar van transmissie van virussen van wilde vogels op gekweekte vogels, of van gekweekte vogels op mensen). Want hoe zit het met het voorkomen van virussen in wilde vogels? Meer in het bijzonder: waarom kunnen wilde vogels leven met virussen en parasieten zonder dat het tot grote problemen leidt? Want dat is een interessant fenomeen: dezelfde virussen die in kwekerijen mega-problemen veroorzaken, zijn endemisch in wilde vogels zónder al te grote problemen. Dan ligt het voor de hand te denken dat mensen met hun buitenproportionele kweek- en transportmethoden de problemen over zichzelf afroepen.

Vogelwegen

Vogels bestrijken de gehele aardbol, en dat doen ze al millennia achtereen. Op het noordelijk halfrond vertrekken jaarlijks miljarden vogels naar zuidelijker gelegen overwinteringsgebieden, soms op meer dan 10.000 km afstand van de broedplaatsen. Zangvogels vliegen veelal in een breed front, maar watervogels (steltlopers, eenden en ganzen) volgen betrekkelijk nauwe corridors die via vaste opvet- en rustplekken bij de winterplekken uitkomen. Nederland ligt op zo'n trekbaan, namelijk de Oost-Atlantische trekroute (met de Waddenzee als fameuze tussenstop en winterplek, en de rijke graslanden en moerasgebieden van West-Nederland als magneet voor ganzen en eenden). Eenzelfde soort trekbaan, de West-Pacifische, loopt van de Arctische toendra via de oostzijde van China richting Indonesië en Australië. In beide trekbanen liggen dichtbevolkte gebieden, met mensen en pluimvee in onvoorstelbare aantallen. Zowel Nederland als Oost-China en Indonesië zitten in de hoogste categorie van kippendichtheid ter wereld (1000-15.000 per km²). In absolute cijfers voor Nederland: bijna 105 miljoen. En dat bij een mensendichtheid waar je u tegen zegt. Geen wonder dat uitbraken van vogelpest vaak in China hun oorsprong vinden, vanwege de opeengepakte mensen- en pluimveemassa in combinatie met slechte hygiëne.

Trekvogels als verspreiders van ziektekiemen

Laat daar dan honderden miljoenen trekvogels overheen vliegen, en pluimveetransporten over de hele wereld, en de viruskat is op het spek gebonden. Dat zou je denken, althans. Er zijn aanwijzingen dat het hoog-pathogene H5N1 virus, voor de mens de meest gevaarlijke variant, door watervogels op trek wordt opgepikt in Oost-Azië, met de voorjaarstrek mee teruggenomen wordt naar de Arctische broedgebieden, waarvandaan het met de eerstvolgende zuidwaartse trek verder wordt verspreid. Andere studies laten echter zien dat de trekvogels er zelf weinig last van hebben, en ook dat de besmettingsgraad gering is (in de Camargue in Zuid-Frankrijk maar 0.2% onder 1044 vogels, en 1.3% onder 4729 vogels langs de West-Pacifische trekbaan). Interessant daaraan: de infecties zijn veelal latent (net als bij mensen) zonder dat het tot ziekte leidt. De timing van de trek ten opzichte van griepuitbraken loopt bovendien zelden synchroon (waar uitbraken juist wel blijken samen te vallen met transporten van vogels door de mens). Eenmaal geïntroduceerd in de intensieve pluimveehouderij kunnen geïnfecteerde vogels voor grote vogelgriepuitbraken zorgen. Vooral kalkoenen zijn wandelende infectiehaarden en bevattelijk voor besmetting, meer dan eenden of kippen.

Vogeltransporten door de mens

De transporten door de mens zijn al even genoemd. Mensen hebben altijd met dieren gesleept. Maar bulktransport over de hele aardbol is een betrekkelijk recent fenomeen, dat in omvang (zowel in de ruimte als in de tijd) zijn weerga niet kent. De trek van vogels, al veel langer bestaand en ook zeer omvangrijk, zinkt daarbij in het niet. In het verleden zullen zich ongetwijfeld uitbraken van vogelgriep hebben voorgedaan. Maar pas sinds de industrialisering van de kweek van kippen, kalkoenen, eenden en ganzen zijn die uitbraken frequent en grootschalig geworden. Met miljoenen opeengepakt zijn hoenders de ideale voedingsbodem voor virussen om zich snel te verspreiden. Niet voor niets is Oost-Azië een brongebied van jewelste waar het gaat om uitbraken van allerlei vormen van vogelgriep. Vandaar zorgen de wijd vertakte transportstromen voor een snelle verspreiding van infectieziektes. En wie denkt dat het daarbij alleen om vogelgriep gaat, schrikt zodra hij de literatuur induikt. In een overzicht van infectieziektes schilderen Sonia Altizer c.s. in Science een schrikbarend beeld van door mensen

Foto 1. Gemiddeld gaat er voor elke geboren vogel eentje dood. Sterfte is alomtegenwoordig, maar meestal zien we daar niks van. Deze grauwe gans liep ik toevallig tegen het lijf, naar later bleek gestorven aan een ei dat in de eileider was geblokkeerd. Geen infectieziekte dus, maar een ongelukje. Berkenheuvel, 20 maart 2015.

gefaciliteerde infectieziektes onder wilde dieren, variërend van monarchvlinders (haar eigen onderzoeksobject) tot walvissen. Zij draait de zaken om, en terecht. Niet wilde vogels zijn een bedreiging voor mensen en (pluim)vee, maar mensen zijn door hun nietsontziende activiteiten een bedreiging voor wilde vogels.

En dan de virussen zelf

Virussen zijn een evolutionair wonder. Zonder eigen stofwisseling of voortplantingsapparaat, en dus afhankelijk van andere organismen, zijn het superaanpassers, die overal een antwoord op weten (ze bestaan dan ook al miljarden jaren). En dat vaak in razend tempo. Ze spelen een belangrijke rol als ziekteverspreiders. Virussen zijn een sturende factor in de evolutie van het leven. Uiteraard zijn organismen geen willoze slachtoffers van virusinfecties. In feite hebben we het over een wapenwedloop waarbij infecties onderdrukt worden (tot een niveau dat ze geen kwaad doen) tenzij de omstandigheden zich wijzigen (stress bijvoorbeeld), of virussen zich aanpassen. De verdedigingsmechanismen van organismen worden dan overstege of omzeild. Virussen zijn daar meesters in. In het uiterste geval volgt dan een pandemie, een wereldwijde besmetting. Vele daarvan hebben we aan onszelf te danken. De pluimveehouderij is een mooi voorbeeld

Foto 2. Deze buizerd stierf aan voedselgebrek. Latente infecties kunnen worden geactiveerd als vogels ondervoed raken (het immuunsysteem raakt ontregeld) of anderszins stress ondervinden. Berkenheuvel, 10 april 2014.

van een zelf-gecreëerde tijdbom. Trekvogels spelen daar een ondergeschikte rol in: die weten al miljoenen jaren succesvol met virusinfecties om te gaan. In plaats van de trekvogels de schuld van vogelgriepuitbraken in de schoenen te schuiven, zouden trekvogels de mens moeten aanklagen als veroorzakers van sterfte onder trekvogels. Helaas, dit soort zaken gaat altijd maar één kant op, namelijk die waar mensen hun falen afschuiven op andere dieren. Daar komen ze mee weg totdat er iets volledig mis gaat. Dat is precies de angst van virologen: voor mensen onschuldige virussen kunnen via contacten met pluimvee muteren en van mens op mens overdraagbaar worden. Dan is een pandemie zo gecreëerd.

■ Tekst en foto's: Rob G. Bijlsma

Oefenen, oefenen en nog eens oefenen

Wie kent de jagersgroene schiettent niet? De langgerekte groene tent is zo'n vijftig vierkante meter groot en de eerste mobiele schietbioscoop van Nederland. De initiatiefnemers Hetty en Wessel de Vries – van Schietsimulator BV – staan op menige buitenbeurs en bedrijfsevenement. Daar kunnen jagers en niet-jagers gesimuleerd schieten op jachtscenario's. Het scherm staat helemaal achterin zodat het daglicht niet verstorend werkt. Halverwege de tent staan de projector en de computer. Met aan weerszijde een naar buitengerichte luidspreker zodat ook het geluid meehelpt aan een hoog realiteitsgehalte. Voor politiemensen en boa's zijn er situaties uit de dagelijkse praktijk.

Populariteit

De Schietsimulator is mede bepalend geweest voor de hedendaagse populariteit van het droog oefenen in bioscopen. Het belangrijkste verschil tussen de Schietsimulator en schietbioscopen is dat in de bioscopen met scherpe munitie wordt geschoten en bij de Schietsimulator met laser geprepareerde geweren. Ook zijn de schietbioscopen gebonden aan een vaste locatie die aan allerlei (milieu)technische en wettelijke eisen moet voldoen. De Schietsimulator kan overal in Nederland haar tent op slaan om groepen jagers en niet-jagers te laten oefenen op bewegend wild.

Realistisch

De Vries heeft met zijn Duitse partner Horst Rieger van Jagd auf Achse zo'n 450 levensechte scenario's gefilmd. Meestal werden die tijdens de jacht opgenomen. De Vries in Tsjechië en Rieger in Duitsland. De geslaagde gefilmde scenario's werden bewerkt om het educatieve effect zo groot mogelijk te maken en de schutter zoveel mogelijk afwisseling te bieden. De software van Schietsimulator doet de rest. Alles wordt door de computer doorgerekend en vertaald naar de film. De munitiesoort (hagel of kogel), het kaliber, de ballistische eigenschappen, de afstand: alles wordt digitaal verwerkt om de situatie zo realistisch mogelijk na te bootsen. Dus ook al staat de schutter op zo'n acht tot tien meter van het doek, de software is prima in staat om een afstand van honderd meter te simuleren. Dat betekent dat men bij het schieten op bewegend wild evenveel moet voorgeven als in het echt. Als er op het scherm geschoten wordt, dan stopt de film een seconde en verschijnt er een rode stip op de plaats van het schot. De schutter kan dan zelf bepalen of het schot op de juiste plaats zat. Later is de film opnieuw af te spelen om de oefening te analyseren en verbeteringen aan te brengen. Doordat de andere schutters achter de schietende persoon staan, zien zij wat hij goed en fout doet. En wanneer ze, op aangeven van De Vries, elkaar dan corrigeren is dat effectiever dan wanneer De Vries dat doet.

Vermaak met een missie

Het is vermaak met een missie, want De Vries wil van jagers niet alleen betere schutters maken. Hij wil ze ook ondersteunen in het goed leren aanspreken, want 'daar schort in de dagelijkse praktijk nog veel aan', zegt De Vries. 'En een goed schot is belangrijk, maar goed aanspreken vind ik nog veel belangrijker. Je moet weten wat je doet en vertrouwen kunnen hebben in je vaardigheden als duurzaam beheerder.' Dat doet hij al met het Duitse Schießbuch. Om in Duitsland op Staatsjachten, en in toenemende mate ook op particuliere jachten te mogen jagen, is een schietvaardigheidsbewijs noodzakelijk. Schietsimulator geeft het Schießbuch van de Pirsch (Duits jachtblad) uit. In samenwerking met een Duitse collega hebben ze het voor elkaar gekregen dat het in Nederland afgestempelde Schießbuch in Duitsland wordt erkend. Maar bij De Vries blijft het niet bij schieten en stempelen. Hij gaat een stap verder: hij leert de deelnemers ook om het wild goed aan te spreken.

Politie

De politie traint ook bij en met Schietsimulator. Agenten komen prive naar Oudesluis omdat ze het belangrijk vinden te trainen om in alle situaties juist te handelen. Er wordt gesimuleerd geschoten met een pistool met terugslag. Maar net als bij het juist aanspreken van wild voordat geschoten wordt, gaat het hier voornamelijk om het herkennen van situaties. En vervolgens om de juiste handelingen op het juiste moment doen. Schietsimulator gebruikt interactieve films. Ze kunnen de scenario's gaandeweg een training wisselen. Bij een routinecontrole trekt het ene moment een persoon zijn rijbewijs, het andere moment een pistool. Of bijvoorbeeld bij een aanhouding trekt de verdachte de ene keer een wapen aan de linkerkant en de andere keer aan de rechterkant. Voor agenten gaat er in allerlei situaties een procedure aan vooraf. Er moet bijvoorbeeld sprake zijn van een (be)dreigende situatie en moeten ze eerst waarschuwen dat ze gaan schieten. Voor het scherm moeten diezelfde handelingen (juist) gedaan worden en ook in de juiste volgorde. 'Doen ze iets fout, dan start ik het scenario opnieuw. Als ik de indruk heb dat ze na verloop van tijd het scenario kunnen voorspellen, dan wissel ik snel het scenario.'

Het interactieve van de software is dat wanneer je bijvoorbeeld in een arm schiet, het verloop van de film anders wordt dan wanneer je in zijn been schiet. Dat is echt ontwikkeld voor de politie.' aldus De Vries. Hij benadrukt nogmaals dat het gaat om de handelingen, minder om het schieten. Maar ook voor dat laatste geldt dat Schietsimulator een hoog realiteitsgehalte heeft.

meer info: www.schietsimulator.nl

Steadify schietstok

De Vries is ook importeur van de Steadify schietstok. Een bijzondere schietstok. De telescopische stok steunt op een kunststofplaat die met een riem om het middel vast zit. De stok is in lengte verstelbaar. Je legt je geweer, buks, verrekijker, objectief of fototoestel op de gaffel van de stok waardoor je zonder enige inspanning met gemak een kwartier zo kunt staan. Door je richtkijker als verrekijker te gebruiken hoef je niet steeds te wisselen met je verrekijker.

De kans om snel tot schot te komen neemt daardoor aanmerkelijk toe. De Steadify is zelfs gebruiken op de hoogzit. De Vries: 'Normaliter zoek je steun in het schietgat maar als je even met het wild mee moet draaien, dan stoot je al snel wat van het plankje. Met de Steadify kun je achterin de hoogzit zitten. Dan heb je steun en bewegingsvrijheid.'

In mijn groene jagersjas volg ik het spoor van het wild, wacht ik op een uitkijkpost of in mijn schuilplaats geduldig op mijn buit. Mijn wapen is de camera met telelens en statief. Ik jaag in de stilte van de natuur. Wanneer het klikken van de sluiters de stilte verbreekt, heb ik iets vastgelegd waar ik soms dagen, weken of zelfs jaren op heb gewacht. De stilte om mij heen en in mezelf zijn mijn trouwste helpers. Mijn meest begeerde jachtbuit is een opname die niemand ooit maakte ... ik ben fotojager.

■ Bertus Kelderman

Zin en noodzaak van een stelselherziening geweldsaanwending door politieambtenaren (deel 1)

Met boven genoemd thema willen wij in de laatste editie van 2016 in uw vakblad de Jachtopzichter, een begin maken om u te informeren over de zienswijze van een Strafrechtadvocaat, mr. J.P. van Barneveld. Met zijn instemming gaan wij u in een aantal artikelen een samenvatting geven van hetgeen hij recent heeft gepubliceerd in het juridische Tijdschrift Sanctierecht onderneming (Straf- en bestuursrechtelijke handhaving van financieel-economisch recht). In de aanloop naar het opmaken van dit artikel spraken wij met hem over bovengenoemde thema. Vanuit zijn praktijk heeft hij ook meerdere keren BOA's bijgestaan die vanuit hun rol en functie te maken kregen met Strafrecht en Strafvordering. Binnen de politie is mr. van Barneveld geen onbekende daar hij in meerdere politie regio's deel uit maakt van een poule strafrechtrecht advocaten waarop politiemedewerkers een beroep kunnen doen wanneer ze een rechtsbijstanderlener behoeven.

Foto: Geweldforum

Het moge duidelijk zijn dat daar waar gesproken wordt over politie(ambtenaren) in bredere zin alle opsporingsambtenaren worden bedoeld. Hiermee u als BOA inbegrepen. Wij willen echter zoveel mogelijk bij de tekst van mr. van Barneveld blijven en volstaan dan ook regelmatig met het benoemen van politie en opsporingsambtenaren.

In de jaren dat wij uw vakblad van onze artikelen hebben voorzien, is er veel geschreven over de advocatuur, echter nooit hebben wij in een artikel hier aandacht aan geschonken. In de wereld van Strafrecht en Strafvordering is dit een belangrijke partij en daarom zullen wij in een aantal opeenvolgende artikelen een strafbepleiter aan het woord laten.

Petitie 'Stop het criminaliseren van politiepersoneel' Eerst willen wij u echter informeren over de hierboven vermelde petitie waarvan wij u in de zomer van dit jaar, in uw vakblad op de hoogte hebben gebracht. De mogelijkheid om de petitie in te dienen is jl. 1 november geëindigd.

Op dinsdag, 8 november j.l. is de petitie 'Stop het criminaliseren van politiepersoneel' aangeboden aan voorzitter Loes Ypma van de vaste commissie voor Veiligheid en Justitie van de Tweede Kamer. De petitie werd, in het bijzijn van diverse Kamerleden, in dank aanvaard. De petitie heeft iets meer dan 10.000 handtekeningen vanuit het hele land opgeleverd. Niet alleen politiemensen, maar ook burgers uit alle lagen van de bevolking hebben de voorgestelde wetswijziging ondersteund.

De tekst van de petitie, en de ondersteuning hiervan door meer dan 10.000 mensen, zal meegenomen worden in de besluitvorming over de wetswijziging (die binnen de Stelselherziening Geweldsaanwending door politieambtenaren past). Wanneer de discussie hierover in de Tweede Kamer gaat plaatsvinden is ons echter niet bekend. Vooruit lopend op de Wetswijziging heeft mr. van Barneveld, die een groot voorstander is van deze wijziging, een en ander gepubliceerd.

Inleiding

Als het aan de Nationale Politie en de Minister van Veiligheid en Justitie ligt, komt er een integrale herijking en herziening van de relevante wet- en regelgeving en het proces dat volgt op een geweldsaanwending door de politie. Op 16 november 2015, heeft de Minister de Tweede Kamer hierover geïnformeerd. De reden is dat zowel de politie als de politiek vindt dat het huidige stelsel – met name de strafrechtelijke reactie op geweldsaanwending – niet voldoende recht doet aan de bijzondere positie van politieambtenaren in relatie tot het geweldsmonopolie en de voor hen geldende ambtsplicht. Of zoals de Minister het verwoord: Bij de beoordeling van het handelen, moet de centrale vraag steeds zijn of de opsporingsambtenaar in lijn met de wettelijke bevoegdheden heeft gehandeld. Binnen de stelselherziening wordt bekeken welke aanpassingen in de wetgeving nodig zijn om aan dit uitgangspunt meer recht te doen. Daarom wordt gewerkt aan een aantal voorstellen om invulling te geven aan de bijzondere positie van opsporingsambtenaren die gebruik hebben gemaakt van hun geweldsbevoegdheid.

Politiemensen lopen door de aard van hun functie en de bijbehorende taken een niet onaanzienlijk risico om op enig moment tijdens hun loopbaan onderwerp te gaan worden van een strafrechtelijk onderzoek. Het gaat met name om de strafrechtelijke beoordeling van de aanwending van geweld en de artikelen 5 en 6 van de

Wegenverkeerswet 1994. Minder frequent zijn zaken waarin de politieambtenaar wordt verdacht van het schenden van het ambtsgeheim, of wordt vervolgd voor het in strijd met de waarheid opmaken van een ambtsedig proces-verbaal. In het kader van dit artikel gaat het niet om zaken waarin opsporingsambtenaren verdacht worden van het bewust plegen van een strafbare feiten, daarbij al dan niet misbruik makend van hun functie, of zaken in de privésfeer. Het gaat om zaken waarbij in een strafrechtelijk onderzoek de vraag moet worden beantwoord of een opsporingsambtenaar een zodanige fout heeft gemaakt bij de uitoefening van de politietaak, dat er sprake is van strafrechtelijk verwijtbaar handelen. Men zou kunnen oordelen dat het risico om op een dergelijke wijze in aanraking te komen met het strafrecht inherent is aan het politiewerk:

Risico van het vak.

Voor de geweldsaanwending is, mede op grond van diverse verdragsrechtelijke verplichtingen, evident dat wanneer sprake is van ernstig letsel of de dood er effectief, objectief en voortvarend onderzoek dient plaats te vinden naar het overheidsoptreden en dus naar het handelen van de betrokken opsporingsambtenaren. Er zijn diverse andere beroepen, waarbij een beoordelingsfout, onoplettendheid, nalatigheid, etc. ernstige gevolgen kunnen hebben en die al gauw binnen het bereik van het strafrecht vallen. Denk b.v. aan artsen, verplegend personeel of beroepschauffeurs. Ook voor hen geldt dat een verdenking als gevolg van het 'gewoon je werk doen' enorm confronterend kan zijn

Geweld bij demonstratie tegen Zwarte Piet

en verstreckende gevolgen kan hebben. Dit neemt niet weg dat er wel degelijk aanleiding is om vraagtekens te zetten bij het huidige strafrechtelijke toetsingskader van het handelen van opsporingsambtenaren die geweld hebben moeten aanwenden bij de uitoefening van hun functie. Voormalig korpschef Gerard Bouman heeft de problematiek als volgt samengevat. 'Politie mensen die geweld moeten gebruiken, verdienen een andere juridische beoordeling dan burgers. Als het niet anders kan, zijn wij in ons werk immers genooddaakt om geweld toe te passen ter bescherming van burgers, collega's of onszelf. Wij zijn opgeleid om dat professioneel en zo terughoudend mogelijk te doen. Verantwoording afleggen voor gehanteerd geweld blijft voor de politie een vanzelfsprekende zaak. Daarbij dient het niet te gaan om de vraag of wij een gewoon misdrijf plegen, zoals (poging tot) doodslag of mishandeling. De toetsing hoort uitsluitend gericht te zijn op de vraag of de betreffende opsporingsambtenaar zich heeft gehouden aan de criteria die de Ambtsinstructie stelt aan het toepassen van geweld. Een belangrijke reden voor het inzetten van het complexe proces van een stelselherziening is kort samen gevat de wens dat politiemensen niet (standaard) vervolgd worden voor dodelijke delicten als (poging) doodslag of (poging) zware mishandeling wanneer zij in de uitoefening van hun functie geweld hebben moeten gebruiken. Ervan uit gaande dat een ander strafrechtelijke beoordeling

daarbij gewenst is, blijft het de vraag of de knelpunten en ongewenste effecten van het huidige (strafrechtelijke) beoordelingskader door middel van de voorgenomen stelselwijziging op te lossen zijn en zo ja, hoe en wat de eventuele keerzijde van de oplossingen zijn ?

Slotopmerkingen:

Zoals reeds vermeld hopen wij u in een aantal artikelen mee te nemen in de zienswijze van een Strafrechtadvocaat die een jarenlange ervaring heeft met het bijstaan van opsporingsambtenaren. Een niet geheel onbelangrijke vraag is, op welke wijze u aanspraak zou kunnen maken op een dergelijke strafbepleiter. Uit ervaring weten wij dat dit vaak intensieve processen zijn waarbij een veelvuldig contact met de advocaat noodzakelijk is. Wij adviseren u dan ook om (ieder voor zoor zich) na te gaan of u een voldoende rechtsbijstand verzekering hebt afgesloten. Niemand kan u immers de garantie bieden dat u niet in een geweldssituatie verzeild raakt waarbij u zich moet laten bijstaan door een strafrechtadvocaat.

Tot slot wensen u en uw dierbaren, goede feestdagen, een goed uiteinde van 2016 en een voorspoedig 2017.

■ Joop Assink en Herbert Hoekerswever

Kies gewoon een nieuw woord!

Nederlanders met een migratieachtergrond is de nieuwe aanduiding voor mensen die we voorheen allochtonen noemden. Jagers zijn faunabeheerders geworden en Autohandel Janssen noemt zich tegenwoordig Mobiliteitspark Janssen. Een bejaardentehuis heet nu dagbestedingscentrum of verzorgingstehuis en de veldwachter van vroeger is Boswachter Henk geworden (op Twitter). Dit zijn zomaar wat voorbeelden van wat we met taal doen. Een nieuw woord voor hetzelfde, maar het scheelt een slok op een borrel in de beeldvorming.

Zo gebruiken wij in ons bos op sommige borden de tekst Rustgebied op plaatsen waar we liever geen publiek willen. Dat klinkt ook al veel beter dan het degelijke Verboden toegang. Het publiek begrijpt dat niet en vraagt om een uitleg. Want zijn vinden dat het ook hun bos is. Want het bos is altijd van iedereen. Wanneer ik dan de simpele uitleg geef dat het bos van een particuliere eigenaar is en dat hij de regels stelt, dan word ik korte tijd glazig aangekeken. Want dat kan niet waar zijn, zie ik ze denken. 'Het bos; dit hele grote bos hier? Meen je dat nou? Van wie zei je?'

Dan zijn er nog de mensen die drommels goed weten van wie het bos is en wat er wel en niet mag. Ze denken dat het ze een status geeft wanneer ze zich een titel toebedelen; waardoor ze van alles mogen wat een ander niet mag. De recreant of gewone wandelaar wordt ineens vogelaar, reptielenskundige, IVN-lid of natuurfotograaf. Of wat te denken van wildplukker? Een trend die voornamelijk door stadse mensen wordt gevolgd onder het motto: de natuur is van ons allemaal. Gewoon uit de natuur halen waar je handen bij kunnen. Gezond, sexy en uitdagend. Maar dames en heren natuurvorsers, ik heb nieuws voor u: wildplukken is stroperij! Diefstal. Zelfs houtsprokkelen zonder toestemming van de grondeigenaar is strafbaar.

Wij (boa's) op onze beurt doen vervolgens ook weer ons best met woorden.

De jaarlijkse slipjachten door het bos waar nog wel eens bezwaar op kwam, noemen we dan ook niet langer slipjacht maar het in stand houden van een cultuurhistorisch evenement. Commerciële houtkap brengen we als bosonderhoud en wanneer we iemand op de bon slingeren zijn we bezig met handhaving.

Voorals in ons vak hebben we de laatste jaren in toenemende mate rekening te houden met de publieke opinie en bezoekers die goed zijn ingelicht. De natuurconsument kent zijn rechten. En het wordt nog weer drukker. Amsterdam wil de recreatiedruk op de stad nog verder terugdringen. De citymarketeers van Amsterdam bedachten al Amsterdam Beach (vroeger bekend als Zandvoort) en Amsterdam Castle (voorheen Muiderstreek). Nu willen ze de toeristen het bos in sturen: de Veluwe heet straks Amsterdam Forest. Over beeldvorming gesproken.

Terug naar ons dankbare werk als gastheer van de Nederlandse natuur. We willen allemaal maximaal genieten van onze natuur. Daar doen we het voor. Maar oh wee, als je niet de juiste woorden kiest!

Ik wens iedereen voor 2017 veel wijze woorden.

■ Bart Bijvank
Boswachter Huis Bergh

Jagen.nl presenteert

Jagersagenda & Jachtalmanak 2017

Ook leuk om cadeau te geven!

Verkrijgbaar bij de betere jachtspécialzaak
of via www.jagersagenda.nl

Gerard Bosmans

Toen Gerard Bosmans (1956) jachtopzichter werd, dat was in 1985, waren er in de regio ruim vijftientig jachtopzichters. Nu zijn dat er een vijftal. Dat is in dertig jaar tijd een forse vermindering. Bosmans ziet als oorzaak de intensivering en schaalvergroting van de landbouw: 'Voor de boeren is het economisch gezien noodzakelijk maar er is daardoor veel flora en fauna verdwenen.'

Neem nou als voorbeeld de grasoogst. Vier tot vijf keer per jaar maaien met grote brede en snel rijdende maaiende tractoren laat niets in leven wat tussen het gras zit. Of dat nu weidevogels zijn of hazen of reekalfjes, alles gaat eraan.' Volgens Bosmans is het biotoop als gevolg van de intensieve landbouw dusdanig veranderd dat er nauwelijks nog wild (fauna) aanwezig is. In zijn beginperiode als jachtopzichter lagen er nog tableaux van dertig tot vijftig stuks. Nu is dat bijna niets meer.

'Jachtvereniging Bos- en Peeljagers' was de eerste jachtcombinatie waarvoor Bosmans als jachtopzichter ging werken. Een veld van zo'n 3.000 ha met kleinwild, reeën, eenden en ganzen. In de loop der jaren is dat vanwege schadebestrijding zelfs uitgebreid tot 4.000 hectare. Bosmans: 'Ik werk parttime voor de combinatie. Daarnaast ben ik in dienst bij Center Parcs als beveiligingsbeambte. Omdat ik daar wisselende diensten draai kan ik dat goed combineren met mijn jachtopzichterschap.' Voor zijn werk als jachtopzichter is hij boa met volledige bewapening. Bij Center Parcs is Bosmans geen boa dus heeft hij ook geen bewapening.

Hij groeide op in een periode dat jagen en stropen heel normaal was. De jonge Bosmans had veel contact met rastropers en ging met hen mee het veld in. 'Het was voor zo'n jonge knul als ik leuk en spannend en ik leerde enorm veel over de natuur. En natuurlijk ook over het zetten van strikken en het vangen van patrijzen. Dat laatste gebeurde met een tras; een net dat 's nachts over slapende patrijzen wordt getrokken. De patrijzen werden levend gevangen en later doodgemaakt wanneer ze werden verkocht aan restaurants, die er toen al behoorlijk voor betaalde. Als veertienjarige nam ik stiekem het geweer van mijn vader mee om te gaan stropen. Helaas ben ik ben meerdere malen tegen de lamp gelopen en gepakt door jachtopzichters hier in de buurt. Op mijn zestiende moest ik van mijn vader onder toezicht mee jagen en stoppen met stropen. Dit heb ik gedaan. Mijn interesse voor de wereld van de jacht en de jachtopzichter veranderde daardoor behoorlijk en ik probeerde bij jachtopzichters in de buurt in een beter blaadje te komen. Dat viel eerst niet mee want ik had mijn reputatie tegen. Doordat ik echter veel tips gaf over dingen die ik in het veld zag gebeuren, veranderde naar verloop van tijd hun mening.'

Later volgde Bosmans de jachtopzichterscursus en de opleiding voor reservepolitie. Hij deed de noodzakelijke kennis op voor zijn huidige baan als jachtopzichter bij de combinatie. En kreeg een goede band met de politie. 'Wat ik enorm waardeer aan de politiemensen is hun interesse in wat er in het buitengebied gebeurt. En het blijft niet alleen bij interesse, we hebben gezamenlijk leuke acties gedaan. Stropers vangen maar ook lieden oppakken die vogels vangen voor de handel. Dat zijn gewiekste lui en het is dus de kunst om slimmer te zijn dan zij.' Bosman ziet de taak van de jachtopzichter heel breed. Stropen tegen gaan en jachttoezicht houden maar ook zelf de hoogzit op om de predatiedruk van de vossen omlaag te krijgen. En met succes: zo schoot hij in een jaar negenenzestig vossen. Gemiddeld schiet hij er nu zo'n twintig, vijftientig per jaar. De vos mag het hele jaar door beheerd worden maar helaas niet met de lichtbak. Met als gevolg dat hij veel op de hoogzit zit. Wat Bosmans niet mag, doen anderen wel. Ze stropen met de lichtbak en met lange honden. Gelukkig is het de laatste tijd wat rustiger. Waarschijnlijk komt dat doordat tegen de stroperswereld de achterliggende jaar fors is opgetreden en een paar grote slagen is toegebracht.

Sinds 2004 zijn er wilde zwijnen in het natuurgebied de Groote Peel gekomen. Deze zwijnen kwamen uit nationaal park De Meinweg bij Roermond. In de Groote Peel mag niet gejaagd worden (Staats Bosbeheer 1500 ha) maar rond de Peel liggen volop landbouwgebieden. Overdag zitten de zwijnen in de Peel en 's avonds trekken ze de landbouwgebieden in en veroorzaken veel schade aan de gewassen. Vooral in de mais wordt flink huisgehouden. Jaarlijks worden in het jachtveld van Bosmans tussen de vijftientig en dertig zwijnen geschoten. De komst van de zwijnen heeft zijn jachtactiviteiten een nieuwe impuls gegeven. Bosmans: 'Doordat de zwijnen er zijn, vind ik dat ik me wat meer moet toeleggen op hun gedrag en voorkomen om ze zo beter te kunnen bestrijden. Ik onderhoud de voerplaatsen en de hoogzitten en doe er alles aan om de jager waar voor zijn geld te bieden.' Bij dit alles vergeet Bosmans natuurlijk het ree niet: er is in zijn jachtveld afschot van vijftientig geiten en vijftientig bokken per jaar.

Er verandert veel volgens Bosmans: 'De jachtheren worden ontevreden door de afnemende oogsten en haken af. Want de kosten blijven. Gevolg is dat ze gaan bezuinigen. De grootste kostenpost is het jachttoezicht. En voordat je het weet wordt fulltime parttime of komt je functie helemaal te vervallen.' Over de toekomst van de jachtopzichter (oude stijl) is Bosmans dan ook somber: 'De jachtheren die er vroeger waren zijn er niet meer en komen ook niet meer terug. Daarmee is de basis voor een inkomen voor een jachtopzichter ook verdwenen.' Waar hij wel blij van wordt is wanneer hij mensen uitlegt wat zijn werk inhoudt. 'Als jachtopzichter is het belangrijk dat je je werk promoot. Dat werkt positief. Voor de mensen in het veld, voor je werkgever en voor jezelf.'

■Jaap Wansinck

Vrij spel

Bijna kerst en de vraag naar reerug neemt, zoals elk jaar rond deze tijd, flink toe. Als ik mijn lijst van bestellingen zie moet ik er nog wel een paar avonden op uit. Maar ik moet voorzichtig zijn. Als ik gepakt wordt met mijn wapen dan is de straf niet misselijk. Na één keer 'zitten' heb ik mijn lesje wel geleerd. Daarom laat ik mijn wapen altijd achter in het bos. Al jaren geleden had ik een pvc-buis met schroefdeksel ingegraven en zorgvuldig afgedekt met dennennaalden is mijn wapen onvindbaar. Zorgvuldig ingepakt in olie doeken zodat het vocht geen kans maakt.

Van de politie heb ik niets te vrezen. Die zijn vooral druk met zichzelf en de zogenaamde kerntaken. Het buitengebied hoort daar zeker niet bij. Alleen nog een paar fanatieke boa's kan ik vannacht tegenkomen, maar dat zijn er steeds minder. Logisch, want steeds meer jachtopzichters zijn niet meer bewapend. Het beleid van het openbaar ministerie en de politie is 'nee tenzij'. Ik begrijp heel goed dat de boa's daardoor terughoudender zijn geworden en minder of helemaal niet meer s' nachts op pad gaan. Ik glimlach, prima beleid!

Aangekomen in het bos haal ik voorzichtig mijn wapen uit de pvc-buis en schuif een patroon in de kamer. Ik monteer de lamp onder het wapen en ga op pad. Er staat een zacht briesje en ik loop zo geruisloos mogelijk tegen de wind in naar de eerste wei. Eenmaal aangekomen zet ik voorzichtig het wapen aan de schouder en klik de lamp aan. Als het licht langzaam over het weiland glijdt, flitsen er een paar ogen op. Ik twijfel geen moment en er klinkt een harde knal. De oplichtende ogen zijn plotseling verdwenen. Ik ga even rustig tegen een boom zitten en laat mijn gedachten afdwalen.

Jachtopzichters zonder geweldsmiddelen, dat kan toch eigenlijk niet? Nu ben ik een eervolle stroper, maar het kan ook anders! Hoe kan je nu toezicht houden zonder

een goede uitrusting? En als ik soms zie wat voor een gajes er overdag in het buitengebied rondloopt, dan sta ik niet graag in de schoenen van de jachtopzichter. Een bosbouwer stuur je toch ook niet het bos in zonder zaagbroek? Tja, meestal gebeurt er niets, maar als je in je been zaagt is het toch wel prettig dat je zo'n broek aan hebt. Zo is het ook voor geweldsmiddelen. Meestal is het niet nodig, maar als het nodig is dan ben je blij dat je ze hebt. De politie kijkt bij een aanvraag voornamelijk naar de voorvallen uit het verleden. Het zou wat zijn als een werkgever dit ook zou doen. Je hebt de afgelopen vijf jaar niet in je been gezaagd dus je krijgt geen nieuwe zaagbroek. Aardig beleid van de nationale politie, zouden zo ook eens moeten doen met hun eigen mensen!

Inmiddels ben ik doorgelopen naar de volgende wei en al snel klinkt er weer een schot. Dat is twee! Nu eerst mijn wapen verbergen en dan de reeën ophalen. Ik kan weer heel wat bestellingen klaarmaken. Met dank aan de nationale politie en het openbaar ministerie kan ik rustig mijn werk doen. Geen boa meer in het bos. Laat ze maar denken dat er minder gestroopt wordt ...

Als je niet kijkt dan zie je niets ... Fijne kerst allemaal.

■ Jos den Stroper

Meldpunt criminaliteit buitengebied

De Limburgse Land- en Tuinbouw Bond (LLTB) introduceert het Meldpunt Criminaliteit Buitengebied Limburg. Hier kan anoniem melding worden gedaan over criminaliteit en misdaad in het buitengebied. Naast actuele meldingen is de LLTB benieuwd naar criminele activiteiten die in het recente verleden hebben plaatsgevonden tot drie jaar geleden. De organisatie wil een totaaloverzicht krijgen van alle soorten criminaliteit waar boeren en tuinders mee worden geconfronteerd.

Info: lltb.nl/criminaliteit

Dossier vogelgriep

Op boerderij.nl/Pluimveehouderij/Dossiers/Vogelgriep/ staat een heel dossier met actuele publicaties over de vogelgriep, vanaf februari 2015. Op de site van Wageningen Universiteit is veel achtergrondinformatie te vinden: wur.nl/nl/Dossiers/dossier/Vogelgriep-en-vogelpest-aviaire-influenza.htm.

Voor nieuws uit de pluimveesector over de vogelgriep: pluimveeweb.nl/dossier/vogelgriep/

Boa van het Jaar 2016

Ja'iesj Imamdi is op 14 november uitgeroepen tot Boa van het Jaar 2016. Tijdens de tiende editie van de Dag van de Boa is voor de tweede keer de prijs voor Boa van het Jaar uitgereikt. Volgens de jury is Imamdi (gemeente Haarlemmermeer) innovatief, oplettend, zelfstandig, een echte teamplayer, en weet hij van aanpakken. Hij is een inspiratie voor zijn collega's. 'Imamdi doet meer dan van hem wordt verwacht en doet een

stap meer; waarbij hij zichtbaar de samenwerking opzoekt met externe partners', aldus een van de juryleden. 'Hij kijkt verder dan de eigen bevoegdheden, herkent ook andere strafbare feiten en werkt goed samen met politie', vult een ander jurylid aan. 'Hij heeft durf en lef om nieuwe onbekende zaken op te pakken en krijgt hiervoor ook respect van collega's. Hij werkt goed zelfstandig maar is ook een teamplayer.' De volgende Dag van de Boa is op 15 mei 2017.

Bron: gemeente.nu

Nieuw boa-platform voor samenwerking in handhaving

Boa's lopen in de samenwerking met elkaar, de politie en gemeente nogal eens tegen onduidelijkheden aan. Het onlangs opgerichte boa-platform wil op landelijk strategisch niveau zorgen voor betere afstemming en samenwerking. 'Welke gemeentelijke toezichthouder mag gebruikmaken van het C2000-communicatiesysteem van de politie – en welke niet? Wanneer mogen boa's net als agenten wapens dragen en geweldsmiddelen gebruiken? En waarom krijgen boa's lang niet overal toegang tot het politiebureau? Het zijn vraagstukken waarmee boa's en andere handhavers regelmatig te maken krijgen,' vertelt Lieke Sievers, voorzitter van de vereniging Politie, Dieren- en Milieubescherming (PDM). 'Het boa-platform wordt dus geen zelfstandig besluitvormend orgaan', benadrukt Sievers. 'We willen juist de samenwerking tussen de bestaande instituties stimuleren. We zijn de olie in de machine in plaats van een nieuw tandwiel.'

Info: toezine.nl/artikel/179/nieuw-boa-platform-voor-samenwerking-in-handhaving/

Ontheffing voor bestrijden van vossen ter bescherming van weidevogels in Friesland

Weidevogels in Friesland krijgen tot 1 juli 2017 meer bescherming. De provincie Friesland verleent een ontheffing zodat jagers de vos's nachts mogen bestrijden. Dat mag alleen in de weidevogelkansgebieden. Dit zijn speciale gebieden waar agrariërs met oog voor de weidevogels boeren. De provincie verleent de ontheffing in het kader van de Flora- en Faunawet en geeft jagers toestemming om de vos's nachts te schieten met behulp van een lichtbak. Met deze lichtbak kunnen vossen worden opgespoord en geschoten.

Bron: Provincie Friesland

Bart Bijvank (51) is werkzaam bij de stichting 'Kasteel Huis Bergh' in 's-Heerenbergh. Zijn werkgebied is voornamelijk het Bergherbos in Montferland. Jarenlang is er geen toezicht geweest met als gevolg dat mensen zich veel vrijheden permitteren. Loslopende honden, mountainbikers en ruiters zonder vergunning en wandelen buiten wegen en paden vereisen de meeste aandacht. Vanaf begin 2016 gaat het zichtbaar de goede kant op. Men raakt gewend aan het toezicht en is meer bewust van flora en fauna.

De Tactische Pen

Naast de gewone balpen bestaat sinds enige tijd de tactische balpen. Net als tactische zaklampen, tactische handschoenen, noem maar op. Vaak zit er aan zo'n uitrustingsstuk niks tactisch, althans, niet wat ik kan bedenken. Maar het ziet er meestal wel gelikt uit.

Tactische zonnebrillen, tactische messen, tactische jacks; en het verkoopt als een tierelier. Je moet er wel een beetje mee oppassen want je gaat er ook heel tactisch uitzien. Voor je het weet loop je erbij alsof je rechtstreeks de confrontatie met terroristen aan wilt gaan. En dat past wat minder goed bij het beeld van de toegankelijke boa.

Maar goed, de tactische balpen dus. Ik heb er een aangeschaft. Tijdens het contact met de 'klant' kan zo'n pen nog wel eens van pas komen. We lezen helaas steeds vaker de berichten over de geweldsincidenten in het buitengebied. De meeste kans op een incident loop je als boa natuurlijk tijdens een verbaliseringsgesprek. En wat hebben we tijdens zo'n gesprek in onze hand? Juist, een pen! Ik ga er wel vanuit dat de meeste boswachters/ jachtopzichters nog niet beschikken over een mobiel kastje waar het proces-verbaal in opgemaakt wordt. Over zo'n mobiel apparaat gesproken, ik houd de tijd in een bekeuringssituatie het liefst zo kort mogelijk. Pen en papier werkt dan toch echt het snelst.

De tactische pen is eigenlijk een gewone balpen, maar dan van een keiharde soort aluminium. In de meeste modellen

zit een traditionele Parkervulling. Makkelijk te vervangen wanneer het nodig is. Aan de achterzijde van de pen zit vrijwel altijd een soort glasbreker. De schrijfzijde loopt, net als bij een gewone pen, toe in een punt. Door het keiharde materiaal beschik je dus eigenlijk ook over een soort priem. Veel demonstratiefilmpjes op YouTube waarschuwen ervoor om hem niet te gebruiken op het hoofd. Je ramt hem zo door de schedel heen, om het maar even plat te zeggen.

Onlangs raakte ik verzeild in een spannende situatie. Twee jonge knapen waren het niet eens met een bekeuring voor het plaatsen van hun auto vlak voor een van de slagbomen van het landgoed. De heren waren intimiderend bezig en waren duidelijk uit op een confrontatie. Hun scheldpartijen en beledigingen waren al voldoende voor een aanhouding, maar in m'n eentje zou ik echt niets beginnen. Op enig moment liep een van hen op me af en bleef op korte afstand voor me staan. Ik maande hem om afstand te houden waar hij gelukkig gehoor aan gaf. Het liep uiteindelijk met een sisser af. Achteraf realiseerde ik me dat dit heel vervelend had kunnen aflopen. Wat had ik gedaan wanneer hij me had geduwd? Ook was het maar een heel klein duwtje? Het begint vaak met wat duw en trekwerk...

Het was sowieso fout gelopen wanneer ik geen geweldsmiddelen bij me had gehad. Het zichtbaar dragen van de middelen is 95 % van je veiligheid. Niet veel mensen halen het in hun hoofd om tegen een straal pepperspray aan te lopen, of tegen een klap met de wapenstok. Voor wie nog geen geweldsmiddelen draagt, het klimaat om ze nu aan te vragen is gunstig. In Den Haag lezen ze ook de krant en dus ook het ene na het andere bericht over de toename van geweld in het buitengebied.

Om terug te komen op het voorval met de twee heren. Daar stond ik dus, in m'n linkerhand het opschrijfboekje, in de andere hand een balpen van 123 inkt.nl. Ik bedacht me later dat zelfs het grijpen naar de pepperspray of wapenstok een halve seconde te laat had kunnen zijn. Wanneer een situatie uit de hand loopt, gebeurt dat meestal in een split second.

Bij thuiskomst ben ik gaan neuzen op het internet. Ik had er al van gehoord, van de tactische pen, en was al snel overtuigd. Ideaal om iets in de hand te hebben waar je mee kunt schrijven en waar je jezelf tegelijkertijd mee kunt verdedigen in een noodsituatie. Met een rake slag op de borststreek of bovenarm, is het snel over met het gewelddadig verzet. Met enige kracht knalt de pen eenvoudig door een dikke jas heen. Tenzij het absoluut niet anders kan, dus nooit gebruiken op de hals en hoofdstreek! Of je leven moet ervan afhangen misschien. Weet wel dat er altijd getoetst wordt of het gebruikte geweld proportioneel is geweest.

Wie op internet 'tactische pen' zoekt, krijgt tientallen modellen te zien. Allerlei kleuren en verschillende varianten. In de basis zijn ze allemaal hetzelfde, ze schrijven en ze zijn keihard. De prijzen lopen ver uiteen. Mijn pen kostte € 25,00, maar ze zijn er ook van meer dan € 100,00. Ik draag hem aan de koppel in een heel smal etuitje. Dat krijg je er vaak bij. Hij is nauwelijks zichtbaar. Net als de geweldsmiddelen, laten we hopen dat we hem nooit hoeven te gebruiken. Als laatste opmerking: de tactische pen valt buiten de Wet Wapens en Munitie, het blijft tenslotte een balpen ...

■ Bart Bijvank

De **Sony Cybershot DSC-HX400V** is een perfecte camera voor boa's. Mensen op driehonderd meter fotograferen geeft haarscherpe beelden dankzij de forse telelens. En onder beperkte lichtomstandigheden presteert de camera uitstekend. Er zit Wi-Fi op en de camera heeft een GPS-ontvanger. Het bedieningsgemak is groot en er kan uitstekend mee gefilmd worden.

De Sony Cybershot DSC-HX400V is een high-zoom camera die het gebruiksgemak van een point-and-shoot biedt. Hij beschikt over een 20,4 Megapixel 1/2.3" Exmor CMOS sensor en een BIONZ X Image processor voor opmerkelijke prestaties bij weinig licht. Verder heeft de camera een 50x optische zoom Carl Zeiss Vario-Sonnar T-lens met een 100x Clear Image Zoom. Een 4,3 - 215mm brandpuntafstand lengte met een 35mm equivalent

van 24-1200mm maakt deze lens aanzienlijk geschikt voor groothoek en tele-opnamen vermogen. Hij beschikt ook over een groot diafragma van f/2.8, wat vooral handig is bij weinig licht om voor heldere beelden te zorgen. Verkoopprijs € 429,00 bij bol.com.

Een innovatief product uit het Böker Plus Programma. De pen is gemaakt van lichtgewicht maar erg stevig aluminium. De zwart geanodiseerde behuizing en de stabiele dop zijn van een checkering voorzien. De **Böker Plus Tactical Pen** heeft daarbij een harde, ronde edelstalen punt aan het uiteinde. Voorzien van een platte dop om daar de duim op te plaatsen voor maximale houvast. De onderzijde van de pen is voorzien van een roestvrijstalen knop, die ook gebruikt kan worden voor het breken van glas. Tijdens het schrijven kan de dop achterop de pen worden geplaatst.

Specificaties:

- materiaal: geanodiseerd vliegtuigaluminium
- lengte: 15 cm
- gewicht: 50 gram
- diameter: 13 mm

Onder andere te koop bij Hes van Zweden, Arnhem voor € 29,95

Voor de koude en natte dagen: de Harkila Boa. Voluit de **Harkila BIG GAME BOA® GTX® 8"**. Een all-round schoen met een revolutionaire sluiting. Geen veters meer maar een staaldraadje en een draaiknop. Op heel eenvoudige wijze, door aan de knop te draaien, doe je de schoen dicht. Opendoen gaat nog eenvoudiger. Druk op een knopje aan de zijkant en de schoen springt open. Perfect voor bemodderde of besneeuwde schoenen. Geen gezeur meer met natte en vieze veters. Ook prima te bedienen met handschoenen aan.

Deze schoen is gemaakt van Nubuckleer met de tong gedeeltelijk gemaakt van Cordura waardoor er nooit leer op leer komt en dus de schoen niet kraakt bij het lopen. Natuurlijk ook gevoerd met GoreTex (waterdicht). Ook heeft deze Harkila Big Game BOA GTX 8" een Ortholite binnenzool met schokabsorberende gelpads onder de hiel en de bal van de voet en geeft extra stabiliteit aan de hiel en de boog van de voet. De buitenzool is de Harkila sport Ortho zool die is opgebouwd uit meerdere lagen, een goede schokdemping en grip. Verkrijgbaar bij onder andere Jachthuis Leimuiden voor € 339,00.

Vooraankondiging: in maart wil het bestuur een Algemene Ledenvergadering houden. Datum en locatie worden nog bekend gemaakt.

Geduld en nog eens geduld

Het is al weer behoorlijk wat jaren geleden dat ik een tip kreeg van een bevriende boer dat er regelmatig gestroopt werd in de polder, met twee auto's. Ik ging bij hem op de koffie om te weten te komen wat er nu precies aan de hand was. Het was niet in mijn eigen veld maar wel in de directe omgeving. Mijn motto is, dat als ze bij de burenstroten, ze ook bij mij stroten. Want waar wild zit, wordt gestroopt. Het verhaal van de boer was dus voor mij ook interessant. Ik deed mijn bezoeken aan mijn tipgevers altijd in het donker. Want wat het oog niet ziet dat het hart niet deert. Zo ook die avond, de boerderij lag behoorlijk afgelegen. Dus toen ik achterom reed kwam de waakzame Duitse herder me al tegemoet gerend en sprong tegen mijn auto op. Ik kende de hond dus stapte uit en stelde hem op zijn gemak. De boer kwam naar buiten: 'Ha Cees, ben jij het, kom erin. Wil je koffie?'

We gingen aan de keukentafel zitten en de boer kwam snel ter zake. 'Cees luister, er rijden regelmatig twee auto's in het veld, een rode Opel en een witte Fiat. Met veel mensen erin, bij elkaar wel een man of acht.' Dat is nogal wat, zei ik en vroeg hem of hij er ook honden bij had gezien. Dat was niet het geval. Maar ze reden zeer langzaam, alle ramen waren open en ze hadden veel, zeer veel aandacht voor het veld. De boer zag ze wel twee keer in de week, op dinsdag en vrijdag, al rond drie uur in de middag. Afgelopen week was hij de greppels aan het openmaken. Langs de weg, bij het griend, daar was het zo verrekke nat. Toen zag hij ze weer voorbij rijden. We dronken nog een bakkie en praatten wat over het vee. Ondertussen was ik al aan het prakkeseren hoe ik dit weer aan de steel ging steken. Het was wel duidelijk dat ik dit in geen geval alleen op moest knappen. Zeker niet met acht tegenstanders. Ik bedankte de boer voor de tip en de koffie en ging naar huis.

Onderweg had ik mijn plan al klaar. Thuis aangekomen belde ik meteen voor assistentie. Twee onopvallende auto's. Een van het Korps en een van de Vliegende. Meteen drie man erbij en ikzelf. Dat moest genoeg zijn. De Jeep zou ik thuis laten want die was veel te opvallend. We spraken op vrijdag af, om een uur bij mij thuis voor het plan de campagne. Ik kende die polders als mijn broekzak dus ik had wel een idee waar we moesten gaan posten.

Een man in het griendje bij de brug. Die kon dan met de verrekijker bijna de hele polder overzien. Een ander in een griend in de buurt van waar ze waarschijnlijk de polder zouden verlaten. Nou daar stonden we dan, helemaal klaar voor actie. En nu maar geduld hebben. Om half vier werd over de mobilofoon geroepen dat er twee auto's langzaam het veld in reden; een rode en een witte. Ik riep terug dat ze

moesten proberen die gasten in de kijker te houden. Dan weer reden de auto's, dan weer stonden ze stil. De ramen waren helemaal open. We konden niet zien wat ze deden. Plotseling stopten de auto's, keerden om en reden rustig weg. Mijn collega's wilden al opgeven maar ik wist ze om te praten. Ze bleven, waarna we onopvallend de polder in zijn gereden om even verderop te kijken.

Twee collega's gingen linksom en ik met een collega rechtsom. Het duurde wel een half uur totdat over de mobilofoon de verlossende tekst kwam: 'We zien ze weer rijden! Steeds stoppen en dan weer rijden.' Mijn maat en ik zaten er nogal een stuk vandaan. 'We kwamen eraan', riep ik terug; het gas erop. Ondertussen moesten de collega's de rode en de witte auto onopvallend volgen. Na een kwartier waren we in de buurt. Volgens de collega's reden de beide auto's een dwarsweg op. Ik wist dat die heel lang was zonder zijwegen. Dat was onze kans: 'Rij er maar in, wij zitten er dan achter. Maar niet te vroeg een stopteken. Pas op het laatste moment. Dan zijn wij er intussen ook. We zien wel want we hebben nog steeds geen honden gezien. Maar die hebben ze meestal tussen de bank en de stoelen liggen.' Halverwege de dwarsweg ging het gebeuren. De auto's kregen het stopteken van de collega's. Mijn maat en ik zaten er mooi achter. Het ging nogal hard en met wat kunst en vliegwerk en een noodstop hadden we ze klem.

Ik sprong uit de auto en rende naar de voorste wagen. In het voorbijlopen van de achterste zag ik al een lange hond. Ik wees naar mijn maat en riep dat hij erbij moest blijven. Ik schreeuwde: 'Iedereen in de auto blijven!' De geopende portieren van de voorste auto werden snel weer gesloten. In de voorste auto, de witte, zaten vier mannen en twee lange honden; helemaal onder de bagger. En drie warme hazen waar de melk nog uitliep. Hoe kan het ook anders, in februari. In de rode auto zaten ook vier jongemannen en een hond. De haas die zij in de auto hadden, hoorde bij de witte auto, zeiden ze. Hun hond was er nog niet uit geweest. Ik vroeg hoe het dan kwam dat hun hond onder het bloed zat. Dat kwam van de haas. Maar toe ik de hond uit de auto haalde zag ik dat zijn achterpoot helemaal kapot was van het prikkeldraad.

Het eindresultaat was dat we met heel veel geduld een mooie zaak hadden: twee auto's met acht man, vier hazen en drie hazewindhonden (lange honden). En dat in februari, tijdens de gesloten jachtperiode. We waren super tevreden.

Deze zaak speelde na de kerst maar ik wens een ieder voor de kerst van 2016 hele fijne dagen en een heel gezond 2017.

■ Cees van Geel.

TEEKWERENDE
KLEDING.NL

Heeft u last van teken
en wilt u tekenbeten voorkomen?
Wij hebben de oplossing!

"De kleding is optimaal afgestemd op bescherming tegen teken, zonder dat extra behandeling van kleding nodig is en met maximale aandacht voor uw gezondheid."

100% veilig in gebruik

"Onze kleding is minimaal 80 keer wasbaar zonder dat deze zijn teekwerende werking verliest."

Gemakkelijk en eenvoudig
online bestellen!

Teekwerendekleding
Industrieweg Oost 28
6662 NE ELST (GLD.)
Tel. 0481 - 36 41 41
www.teekwerendekleding.nl